42. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1986. FEBRUÁR 5.

Ludas Matyi

LÁSSUK A BIZONYÍTVÁNYT!

(REVUNK A 8–9. OLDALON)

– Hiába, a szocializmus sokkal fejlettebb. Ehhez nálunk Amerikában nem kell doktorátus.

Tornácska, de bután

Kezdetben volt a tévé „Nemcsak nőknek" című műsora; ebben Berkes Zsuzsa kulturáltan beszélt és beszéltetett divatról, kozmetikáról stb., majd befejezésként becsületesen közölték, hogy az adás mely cégek „segítségével" jött létre. Akit irritált az egyébként ízléses reklámműsor, az legközelebb nem nyitotta rá a készüléket.

Aztán itt van Molnár Margit „Főzőcske de okosan című adása, amely már sokkal nagyobb felhajtással (ismert művészek, elegáns helyszínek, távoli tájak, móka, zene, kacagás) közöl ételrecepteket, egyszerűket és drágábbakat – néha sajnos olyanokat is, amelyek nyomán a déltengeri szigetekre kellene a sarki közért helyett leugornunk. De ez a műsor is felsorolja a végén, hogy mely gyártó cégek készítik az ételekhez szükséges fűszerféleségeket, s egyebeket. Akit irritál a ... lásd fentebb.

Viszont nagyon okos elgondolásból született annak idején az esti torna, amely mindig egy csacska slágerféleséggel kezdődött; a versszerű szöveg rábeszélt bennünket az ötpercnyi esténkénti tornászásra, majd két megnyerő, magasszintű képzettségű tornászpár mutatott be hol könnyebb, hol nehezebb gyakorlatokat, amelyeket igyekeztünk utánuk csinálni, miközben jókat derültünk a képernyőn bukdácsoló s még nálunk is ügyetlenebb kis lurkókon.

Aztán hirtelen mindennek vége lett (körülbelül akkor, amikor az egyszerűségében is kedves tévémacit jóval csicsásabb társa és sokkal kiglancoltabb környezete váltotta fel). Megszűnt a kuplészerű refrén, helyét egy jellegtelen szignál vette át, és Sajdik Ferenc animációs rajzát néhány fotó váltotta fel. De eltűntek részben a kedvesen ügyetlenkedő gyerekek is, hogy helyüket legtöbbször és teljesen feleslegesen két újabb tornásznő foglalja el – ők és a két régi tornászpár ettől kezdve megszokott köznapi tréningruhájuk helyett képtelen nonfiguratív mintájú és meghökkentő színösszetételű trikókat viseltek (naponta más-mást), s ha lehet: naponta meghökkentőbbet, egyre képtelenebbeket.

Ruhájukon pedig ott éktelenkedett (s éktelenkedik máig is estéről estére) a tornaruhákat készítő gyár emblémája, s aki ebből nem értene szót, annak okulására a háttérben is ott villog az a falon, gyakran több példányban is.

Hogy melyik gyáré? Ha megírnám, az már reklám lenne. Sőt: reklámocska. De nem okosan.

Rácz György

Mi száll a fejünkbe?

Vállalati értekezleten feláll a szakszervezeti titkár és azt mondja: Kartársak, az értekezletet megnyitom. Napirendünknek két pontja lesz. Első pont: Kovács kartárs megbírálja a vállalatvezetőség munkáját. Második pont: Kovács kartárs búcsúztatása a vállalatunktól.

Így szólt a vicc valaha. Most inkább így aktuális:

A vállalati tanács ülésén feláll az elnök és azt mondja: Kartársak, az ülést megnyitom. Napirendünknek két pontja lesz. Első pont: dicshimnuszok zengése Kovács vezérigazgató kartárs tízesztendős tevékenységéről. Második pont: Kovács vezérigazgató kartárs megbuktatása titkos szavazással.

Sok hasonló közül hamarjában három jut eszembe: a Népszabadságban és az Új Tükörben olvastam, a televízióban hallottam riportot arról, hogy közbecsülésben álló, nagy eredményeket felmutató igazgatókat a vállalati tanács nem választott újjá. Igen, mondjuk rezignáltan, a demokráciával nemcsak élni lehet, de visszaélni is. Ehhez még éretlenek vagyunk, nem volt jó történelmi gyerekszobánk. Szüleink szegények és szigorúak voltak, olyan becses-kényes játékokat, mint a demokrácia, nem szívesen adtak a kezünkbe, legfeljebb nagyon ritkán, akkor is szülői felügyelet mellett. Csoda-e, hogy ha hirtelen kezünkben nyomják, azt se tudjuk, mitévők legyünk vele. Az illedelmesebbje óvatosan forgatja, nézegeti; a rosszcsontabbja pedig azonmód elrontja, szétszedi, megnézi, mi van benne.

A tévériporter nem értette: adva van egy ember, aki 11 évvel ezelőtt csak egy kolduskalapot örökölt az elődjétől. Igazgatása alatt a vállalat úgy megkapaszkodott, hogy most a legstabilabbak között van, s ezt mindenki tapasztalhatja, sőt le is mérheti a legérzékenyebb mérlegen: a saját zsebén. Miért kell hát ennek az embernek kezébe adni a kalapját (még ha finom, nyúlszőr is az a képzeletbeli kalap), menjen jó ember, isten hírével, de azt az ajtót ne felejtse el behúzni maga után. A riporter kérdezősködött mindenfelé, s válaszoltak is neki, ki bölcsebbet, ki kevésbé bölcset. Bennem akkor állt meg az ütő, amikor valaki azt válaszolta: az volt a baj, hogy az igazgató elvtárs nem ismertette a programját. Az a szegényfeje igazgató balgamód azt hitte, nem kell neki szólni, beszél helyette a 11 esztendős munkája. De lám, nem így van. Még nem tanultuk meg eléggé a konyhabölcsességet, hogy a jó vezetés is olyan, mint a szerelem: aki tudja, csinálja, aki nem tudja, beszél róla.

Modor- és magatartásbeli fogyatékosságokat is sokszor szemükre vetettek a kiikszelt igazgatóknak. Régi, kisebb-nagyobb sértések megtorlása is volt olykor-olykor az, hogy az újsütetű tanácsos, élve frissen nyert hatalmával, leszavazta a tagadhatatlanul jól dolgozó, de nem mindig tökéletes modorú igazgatóját.

Mert bizony, barátaim, rossz dolog az, ha valakinek fejébe száll a dicsőség. Ennél csak egy rosszabb van: ha valakinek a fejébe száll a semmi.

Radványi Barna

SZÁZADIK SZÜLETÉSNAP

– Szellemileg friss a néni, még azt is fel tudja sorolni, hogy 20–30–40 éve miket ígértünk!

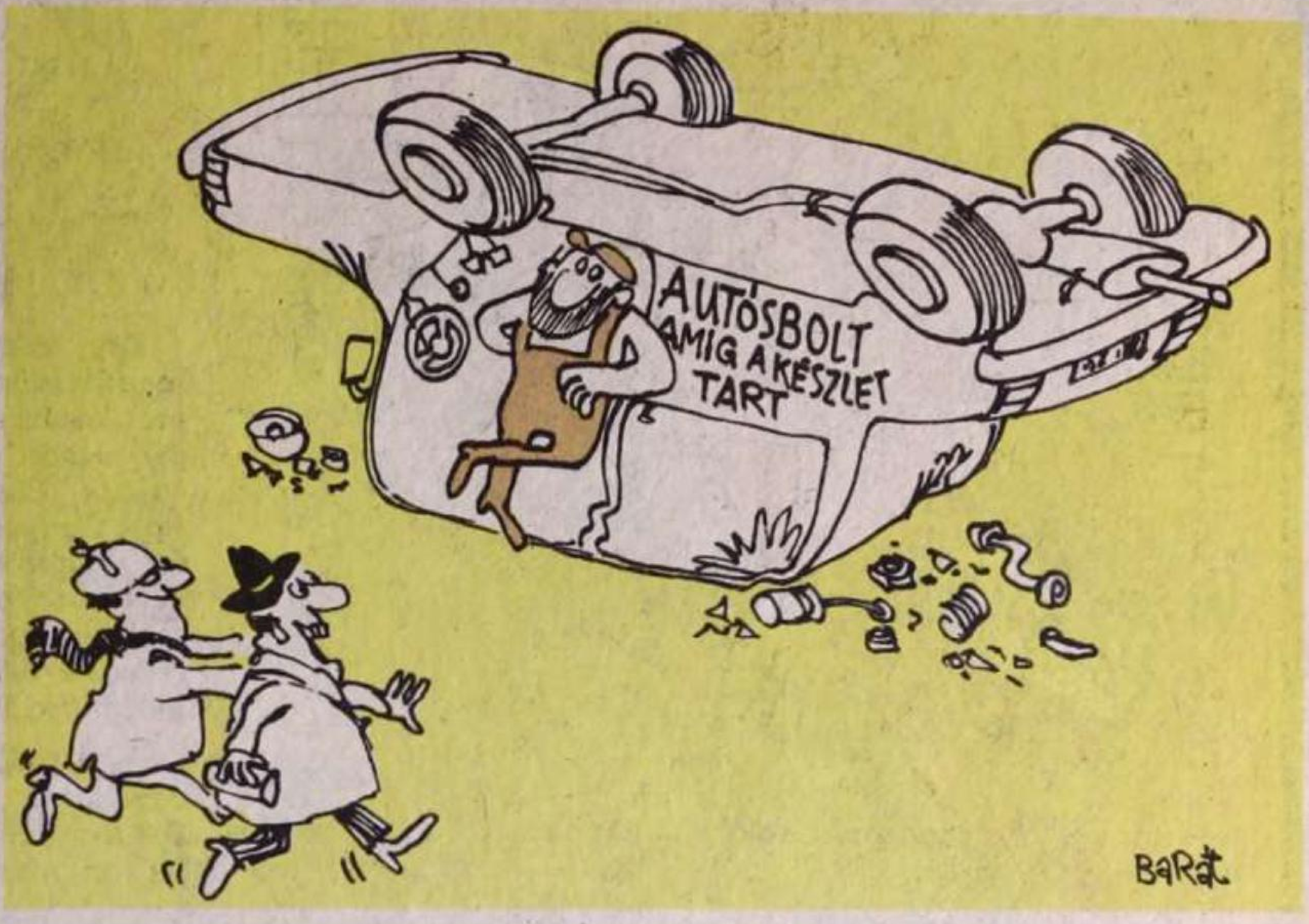
Hát most...

DIVATOS TÉMA

– Béla most alkoholellenes cikkekkel keresi meg a vodkára valót.

HAZAI AUTÓALKATRÉSZ UTÁNPÓTLÁS

– Hurrá! Tanya lettünk!

– Iparkodjanak a vétellel, mert a Skála is alkuszik rá!

LUSITANIA LAJOS ELSÜLLYESZTÉSE

Antal Imre: 1985. május ötödikén Lusitania Lajos végre átvehette a kocsiját. Az autó kétütemű motorral működött és négy kerékkel volt felszerelve, elöl kettő és hátul kettő. Továbbá volt rajta egy visszapillantó tükör is. Tehát a világ egyik legmodernebb járműve volt.

(filmbejátszás: viharos tenger)

Antal Imre: A család nagyon örült a kocsinak. Útrabocsátása előtt Lusitania Lajosné, ünnepélyes körülmények között, egy üveg pezsgőt vágott az autóhoz (a szélvédő betört) és édesanyja nevét adta neki: Kovács Jánosné, született Landauer Emma Klára.

(filmbejátszás: II. Vilmos császár pödri a bajuszát)

Antal Imre: Az autót könnyen át lehetett alakítani, szükség esetén, hadiautónak, ha hernyótalpat szerelnek rá, a kipufogócső helyett géppuskát helyeznek el és a tetőre pedig egy légvédelmi üteget.

(filmbejátszás: a tenger még mindig viharos)

Antal Imre: 1985. május hatodika. Reggel kilenc óra. Lusitania Lajos, hogy bejárassa a kocsiját, elindul Siófokra, sajnos a navigációs tiszt, vagyis az asszonyka rosszul navigált és Siófok helyett Jászberényben kötöttek ki.

(filmbejátszás: viharos a tenger, még mindig)

Antal Imre: A próbaút különben remekül sikerült, csak két böhöm nagy kamion borult fel miattuk.

(filmbejátszás: még mindig tenger a viharos)

Antal Imre: Az autóról tehát bebizonyosodott, hogy valóban kitűnő jármű. Megállta a helyét még a síneken is.

(filmbejátszás: a viharos még mindig tenger)

Antal Imre: 1985 május hat, este hét óra. Lusitania Lajos, az autó kapitánya, lemosta a jángányt és bekapcsolta a riasztóberendezést. Éjjel kettőkor a riasztóberendezés megszólalt. Mindenki a fedélzetre! Illetve az utcára! A mentőliftet leereszteni! Kiderült, hogy semmi baj, csak egy kis műszaki hiba.

(filmbejátszás: néhány másodperces részlet a Hyppolit, a lakájból)

Antal Imre: S elkövetkezett a végzetes nap. 1985. május hetedike. Reggel. Hét óra harminc perc. Lusitania Lajos munkába indult. Elindulása előtt megcsókolta a feleségét és két gyermekét.

(filmbejátszás: tenger még mindig viharos a)

Antal Imre: A rádió jó időt jósolt aznapra, itt-ott tájfunnal, sok napsütéssel, a fővárosban kisebb esővel és faggyal, a strandolók tehát vigyenek magukkal ernyőt és korcsolyát, arra az esetre, ha befagy az úszómedence vize. Lavinaveszélytől viszont nem kell tartani, de éjjel farkasordító meleg lesz. Ezt mondta be a rádió azon a napon, 1985. május hetedikén.

(filmbejátszás: a viharos még tenger mindig)

Antal Imre: A család még mindig nem sejtett semmit. Önfeledten szórakoztak. Lusitania Lajos azt mondta a feleségének: szórakozz a nagynénikéddel, nekem munkába kell mennem, de a nagynéni éppen akkor a kabinjában tartózkodott a szociális otthonban.

(filmbejátszás: Antal Imre egy régi szilveszteri kabaréban Gina Lollobrigidával)

Antal Imre: Lusitania Lajos lesietett, lerohant a kocsijához, büszkén, a gazda szemével hízlalta az autóját. Aztán felnézett. Lakásának egyik ablakában ott volt az egész család. Integettek. A felesége annyira kihajolt az ablakon, hogy kiesett. Baljós előjel. De a férj nem volt babonás.

(filmbejátszás: a mindig viharos tenger még)

Antal Imre: A kocsi elindult. 1985. május hetedikén reggel nyolc órakor. Lusitania Lajos bepréselte magát a parancsnoki ülésre és keményen megragadta a kormánykereket. Előre! — mondta magában és rükvercbe kapcsolt.

(filmbejátszás: Winston Churchill csecsemőkorában. Szivarozik. A mamája elveszi tőle a szivart, s egy cuclit tesz a szájába. Churchill rágyújt a cuclira)

Antal Imre: Amikor a Libaúsztató utcából befordult az Óceán utcába, hirtelen leszakadt alatta az úttest. Német torpedó? Nem. Eltörött egy főnyomócső és a mély, vízzel teli gödörben szép lassan elsüllyedt Lusitania Lajos.

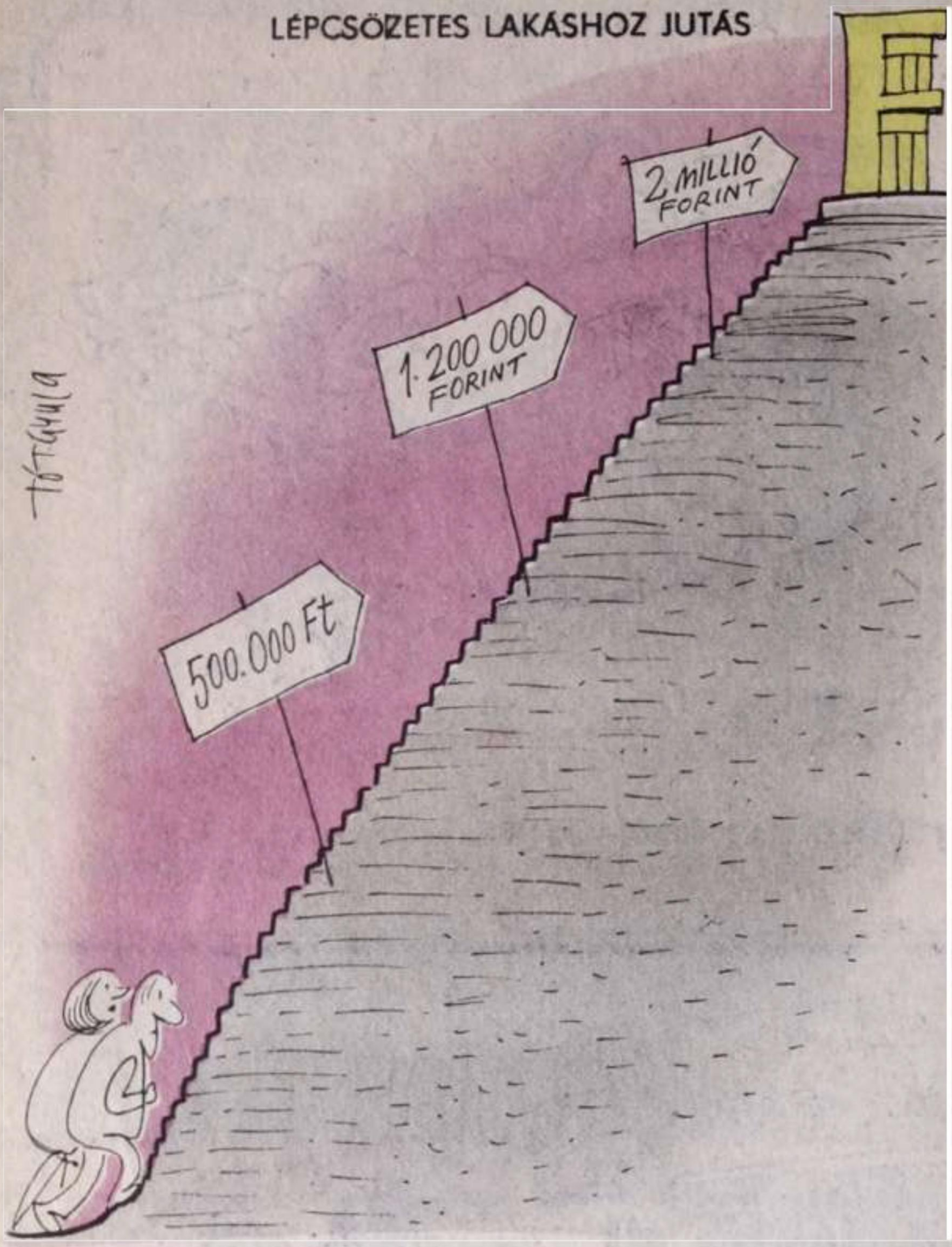
(filmbejátszás: a mindig tenger viharos még)

Antal Imre: S aztán, jóval előbb, még 1915-ben, háborús konfliktus alakult ki Németország és az USA között, majd 1917. április hatodikán az Egyesült Államok hadat üzent Németországnak.

(filmbejátszás: az Óceán utca, ahol Lusitania Lajos elsüllyedt. A gödör még mindig nincsen betemetve)

Mikes György

LÉPCSŐZETES LAKÁSHOZ JUTÁS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy elegáns étteremben meglehetősen zajos, kellemetlen asztaltársaság verődik össze. Messziről látszik rajtuk, hogy újgazdagok. Egyszerre csak egyikük feláll és otrombán kérdi a pincért, merre találja meg a mellékhelyiséget. A pincér ridegen végigméri a vendéget, majd így szól:

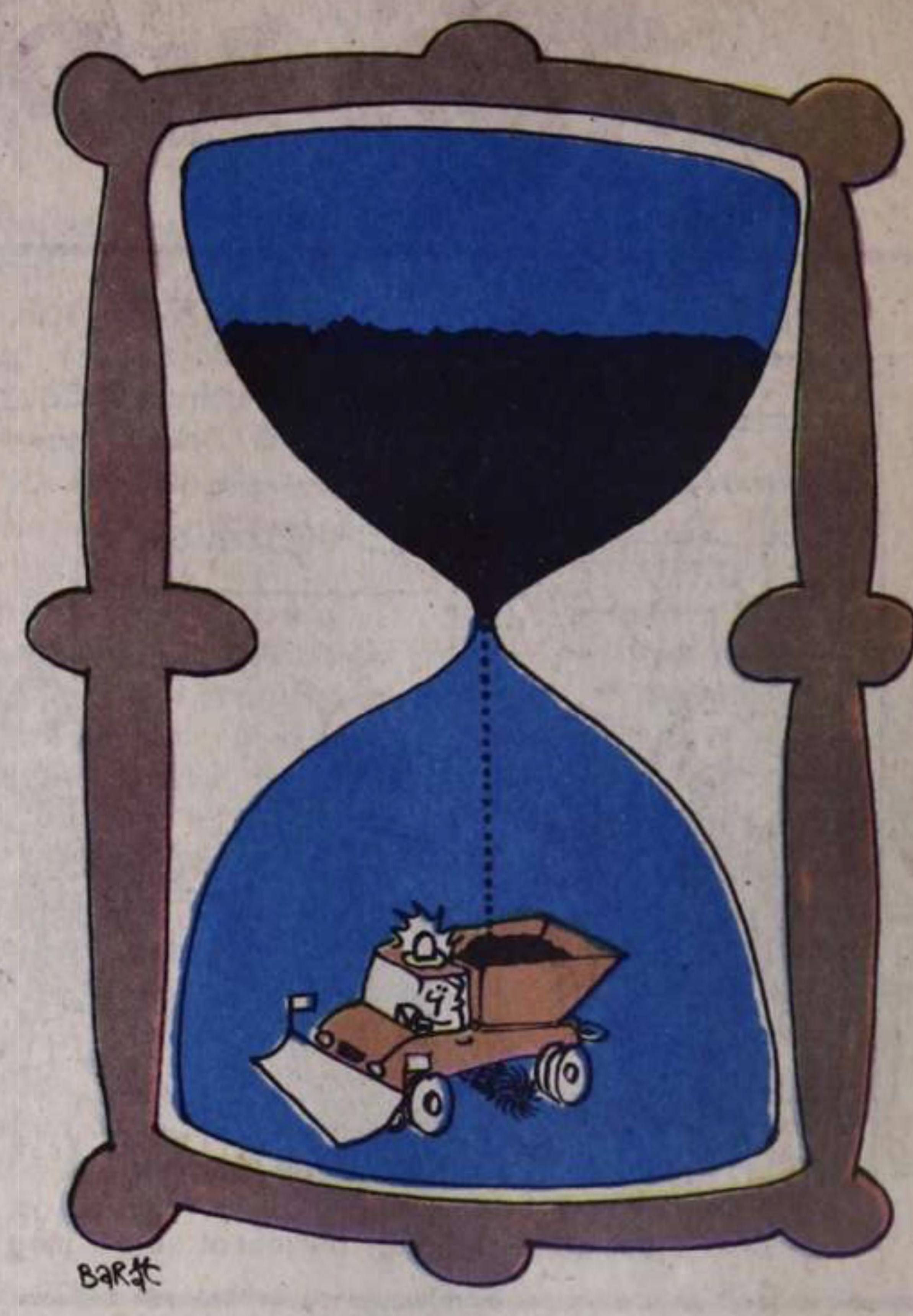
— A folyosón jobbra talál egy ajtót „Urak" felirattal. De ne törődjön vele, lépjen be nyugodtan!

*

— Jóképű a vőlegényed?

— Ellenállhatatlan! A mamájától a két szemét örökölte, a papájától a versenyautóját!

IDŐJÁRÁS

SZILÁNKOK

BEOSZTÁS

Magának az lesz a dolga, hogy záróra előtt másfél órával kisöprűzze a vendégeket.

ROSSZ ALVÓ

— Rossz alvó vagyok. Rögtön meghallom, ha valaki horkol a kerületben.

HARMÓNIA

— Nyugodt, kiegyensúlyozott, harmonikus személyiség vagyok. Ezt úgy érem el, hogy a feszültségem levezetésére verem a feleségemet.

ÖNTELTSÉG

— Egyszerűen zavarba ejt a szépségem.

EZ IS ÖRÖM

— Milyen volt a nászéjszakád?

— Végre egyszer jól kialudtam magam.

RENDŐRSÉGEN

— Miért lopott?

— Egy becsületbeli adósságot kellett rendeznem.

DICSEKVÉS

— A szociális otthonban én vagyok a legjobb breaktáncos.

VÁLASZTÉK

— Anyám, pénzt akarsz, vagy szeretettel gondoljak rád?

GYENGÉD LÉLEK

— Miért olyan rosszkedvű?

— 1971-ben agyoncsaptam egy legyet. Ma is bánom.

ALPINISTA

— Megvan a teljes felszerelésem a Gellért-hegy megmászására, csak még egy üveg rumot kell vennem.

PÁLYAUDVARON

— Lám, ennek a vasúti szerelvénynek milyen tiszta a mosdója. Kár, hogy nem ezen utazom, hanem hazai vonaton.

PROTEKCIÓ

— Nem tudna segíteni, hogy az életbölcsességhez egy pár évvel korábban jussak hozzá?

SZOMSZÉDASSZONY

— Jeszusom! Odaég a rántásom, de azért még elmesélem a vörös Promontoriné regényes élettörténetét.

REKLÁM

KÉTEZER FORINTÉRT KITETOVÁLOM ÖNT. S HA RÖGTÖN MEGBÁNJA, ITT HELYBEN MINDJÁRT EL IS TÜNTETEM HÁROMEZERÉRT.

Galambos Szilveszter

FEBRUÁR

FÜLÖP GYÖRGY:

Köszöntsük egymást gyerekek

3 HÉTFŐ Balázs	Mint nagy költőnk mondta, Balázs, este alszik el a darázs. Akkor aludj te is, szépen . . . S ne a munkádnál, a széken!
4 KEDD Ráhel	Szerencsés az, ugye Ráhel? ki az igazira rálel . . . Rátalál, ha jó az orra, (az se baj, ha másodszorra.)
5 SZERDA Ágota	Ágotácska minden télen két névnappal jár az élen, kapna bizony más e kincsen, kinek egy névnapja sincsen.
6 CSÜTÖRTÖK Dorottya, Dóra	Nevednapját ülve Dóra, ne vállalkozz dáridóra, mert kell ahhoz pénz, egy kalap . . . Majd rendez a kultúr-alap!
7 PÉNTEK Tódor	Jól tudja azt mindig Tódor, hogy merre, hol van a jóbor. Bárcsak azt is tudná Tódor: mikor elég már a jóból!
8 SZOMBAT Aranka	Oh, Aranka, aranybánya, aranyember aranylánya . . . Ha rátarti, csípje kánya, kárpótol a hozománya.
9 VASÁRNAP Abigél	Tisztelet Abigélnek, s azoknak, akik alig éltek, málét ettek és ha jól ment, vehettek egy topis lódent.

MINDENKIÉ! MINDENKIÉ?

Kaptunk egy levelet...

* * *

Tisztelt kortársak!

Mélységes együttrezgésekre késztetett a hír, miszerint az idén is nyélbeütik az Országos Sport Napok rendezvénysorozatát. Intő jelnek éreztem, afféle hatáskényszernek, amely alól érző lélek per abszolute nem vonhatja ki magát.

Majd megint kicsődítik a srácokat a pályákra, sokszázezer srác cselleng majd sokszázezer órán át a zöld gyepen, amíg elsajátítja, hogyan kell a kis szalagocskákat egyszerre lobogtatni. Hogy a srácokat guta üti meg unalmukban, hogy szeretve tisztelt oktatóik hülyét kapnak idegességükben, és hogy ez az egész valami irdatlanul sok pénzbe kerül, az teljesen mellékes dolog. A lényeg az, hogy még az én nonkomformista szívem is elolvad a gyönyörűségtől, amikor eljön a Nagy Perc és a sokszázezer srác egyszerre kezdi lengetni a kis szalagocskákat. És örömem nem ismer határt, amikor majd a stadion zöld palatábláljára saját testükből formálják ki a magasztos betűket, hogy — tudomisén — „Éljen és erősödjék az olefinprogram!"

Le kell szögeznem, hogy ez a rendezvénysorozat már fogantatásának pillanatában elérte a célját. Mást ne mondjak: bennem is felkeltette az alvó és kövér oroszlánt. Éreztem, hogy ütött az én órám, legfőbb ideje, hogy kövessem a sokszázezer srác példáját és magam is megmozduljak.

„A sport mindenkié!" — hirdettük már jó harmincnegyven évvel ezelőtt is, de akkoriban még inkább cipeltük, mint olvastuk a transzparenseket. Különben is, sportolt helyettünk Székely Éva, Bozsik Cucu, Papp Laci.

Igen ám, csakhogy a nagybetűk azóta lemásztak a transzparensekről, slágercímekké formálódtak és egyre szemtelenebbé váltak:

„A láb mindig kéznél van!"

„Sportolj az egészségedért!"

„Moccanj, mert kinyiffansz!"

Ez az utóbbi különösen szíven ütött. Minthogy a halhatatlanságra semmi sanszom, szeretnék legalább jó sokáig élni, mert az ember adjon magára. Feltettem hát magamban, hogy beadom a derekam és az újabb OSN esztendejében szilaj mocorgásba kezdek. Minthogy jócskán elmúltam már ötven, a szalagocskák lengetését kevésbé találtam alkalmasnak, azt is elhárítottam, hogy testemből olefinprogramot formáljak, így hát a teniszjáték mellett döntöttem. Végül is a sport mindenkié, a tenisz hattól hatszáz éves korig űzhető és még a legprimitívebb szinten is pogány örömök forrása.

Aztán bizonyos akadályok jelentkeztek és most kérem Önöket, hogy ellenőrizzék az összeadásomat. Íme... Egy közepes teniszcipő ára nyolcszáz forint. Egy közepes melegítőé ezerkettőszáz. Egy közepes ütő háromezer, de egy ütő kevés, mert ha szakad a húr, az ember ott áll megfürödve. Tehát két közepes ütő hatezer, két közepes húrozás hatszáz. Egy teniszlabda ára kilencven forint, kell belőle havonta hat darab, az ötszáznegyven. Ha jól számolom az kilencezer száznegyven forint és akkor még egyet sem ütöttem.

Namármost...

Egy fedettpálya bérleti díja egy órára — szerényen számítva — háromszáz forint. Ha az ember nem játszik hetenként háromszor, akkor akár el se kezdje. Az alapokat avatott mestertől kell megtanulni, az óránként — szerény mestert számítva —, százötven forint. Vagyis óránként négyszázötven forint, havonta tizenkétszer, az annyi mint ötezernégyszáz forint. Tehát az alapvető szerelést hozzávéve az én teniszjátékom első hónapja tizennégyezer ötszáznegyven forintba kerülne.

A sport tehát valóban mindenkié. Mindenkié, akinek havi jövedelme meghaladja a harmincezer forintot.

Minthogy az én keresetem a havi nyolcezret sem éri el, az Önök tanácsát kérem, mit tegyek: raboljak bankot, vagy dögöljek meg?

* * *

Válaszunk: kocogj, Bajazzó!

Peterdi Pál

PUCCSOK IDEJE

– Az a fontos, Buwungi, hogy bekerültünk a történelemkönyvbe...

MUNKAINTENZITÁS

– Nincs érdekelve: életfogytiglanos!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Veszekedés a családban:

— Végül is ki ennek a családnak a feje? — kérdezi a férj.

— Mit tegyek, hogy elérjem, amit akarok?!

— Kezdj el jó hangosan sírni — javasolja a kétéves Pistike.

* * *

— Van olyan parfümjük, mely vonzza a fiatalembereket? — kérdezi egy ifjú hölgy az illatszerboltban.

— Parancsoljon! Ez annyira hatásos, hogy csak antibébi tablettával együtt adhatjuk.

– A világpiaci árcsökkenéshez akarta igazítani egyes hazai termékek árát...

A rendőrség leleplezte a veresegyházi drótüzéreket

DRÓTOT KAPTAK?

BAKI BAKI HÁTÁN

Halász Miklós törvényszéki tudósításából (Magyar Nemzet): *„A szomszédok figyeltek fel a nagy csendre. Senki nem eteti az állatokat, visítoznak a disznók, gágognak a libák.”*

Bizistók, irigylem a szomszédokat a fülükért: képesek voltak a disznóvisítozás és libagágogás ellenére meghallani a nagy csendet. Emmán döfi!

●

„Vannak olyan művek, amelyeknél a megkésett kiadás önmagában is kellemetlen következményekkel járhat. Jó esetben csupán aktualitásukat, máskor viszont *érvényességüket, hitelüket is elveszíthetik*” — írja a Magyar Hírlapban egy könyvsorozatról Kovács Ákos.

Nos, az olyan műveket, melyek a kései megjelenés folytán érvényességüket és hitelüket vesztik, szerény nézetem szerint nem érdemes kiadni, sem korán, sem későn. Szabó Magdának mintegy nyolc évig kellett várnia *Az őz* és a *Freskó* megjelenésére, Déry Tibornak mintegy évtizedet *A befejezetlen mondat*-éra, e művek mégis máig érvényesek és hitelesek. Nem szólva Blake-ről és Shakespeare-ről, akinek művei Európa — mármint a kontinens — csak több évszázados késéssel figyelt föl. Mondhatjuk-e, hogy ettől akár csak aktualitásukat is elvesztették?

●

„Alfred Hitschochról” (így!!!) olvasok a Filatéliai Szemlében, és elcsodálkozom. Az ember azt hinné, hogy egy nagy sikerű tévésorozat meg a mozikban vetített *Szédülés* után még a legkezdőbb nyomdász (és olvasószerkesztő) is kívülről fújja *Hitchcock* mester nevének betűit.

És még örülhetünk, hogy a nevet nem Hitschorsch-nak szedték ...

●

Ugyancsak a bélyeggyűjtők újságjában olvasom Király Tibor cikkét, mely egy fejtetőre állított felülnyomatról azt írja, hogy „*90°-kal* elfordult”.

Akárhogy kalkulálok, még fejtetőre is állhatok, a fejtetőn álló fölülnyomás szerintem legalább 180°-kal fordult el. Mármint, ha elfogadjuk, hogy egy teljes kör 360°-ból áll.

●

Maradjunk továbbra is ugyanennél a lapnál. Egy szerkesztői cikkben olvasom: „Megkérdeztem *alkalmasint* Zombory Évát, hogy milyen indoklással kapta néhány éve a Munkácsy-díjat.”

Ejnye. Eszerint a cikk szerzője nem volt biztos abban, hogy a kérdést csakugyan Zombory Évának teszi föl?! Az „alkalmasint” ugyanis azt jelenti: valószínűleg, bizonyára. Nem tudja ezt a Népszabadság sporttudósítója sem, aki egy kézilabda kupamérkőzés beszámolójában írja: Elekes „lefordulásokból, hetesekből, *alkalmasint* átlövésből is eredményes” volt. Kell-e mondanom, hogy Elekes nem *valószínűleg* volt eredményes átlövésből, hanem alkalmilag, itt-ott, alkalomadtán, némelykor, hébe-korba, avagy: ha az alkalom úgy hozta.

Bizony illenék az „alkalmasint” szó jelentését a magyar sajtó minden munkásának megismernie (alkalomadtán), különben *alkalmasint* csacskaságok kerülnek ki a tolluk alól.

●

Külpolitikai tévévetélkedő. Közlik velünk, hogy ugyanaz a mérnök tervezte a Szuezi- és a Panama-csatornát.

Kurta emlékezete vagyon kis nemzetünknek. Mára, úgy látszik, sikerült elfeledtnünk, hogy az utóbbi csatona terveit *nem* Lesseps Ferdinánd, hanem a magyar *Türr István* készítette; Lessepsre csupán a kivitelezés feladata jutott.

●

Válogatott labdarúgóinkról tudósít a Vasárnapi Hírek sportrovata. A cikk címe: *„Jól bírják a mosást, sőt a csavarást is.”*

Hogy milyen mosást bírnak jól a fiúk, arról fogalmunk sincs. A csavarásról is csak annyit tudunk, hogy a tudósító kedvenc szava, mert cikke más helyén meg ezt írja: *„megcsavarodik a szívünk”.*

Érzésem szerint a meg- és becsavarodott tudósító, aki vagy a megcsavarodást téveszti össze a elfacsarodással, vagy a szívet a béllel, maga szorulna rá egy harmadik belsőségének mosására. (Az *agyéra* ...)

●

Magyar Hírlap, sportrovat (a Günthardt—Taróczy teniszpárosról): „A *Times* »A páros csak megy, megy előre ...« címmel méltatta a világbajnoki győzelmet.”

Magyar Nemzet, sportrovat (a Günthardt—Taróczy teniszpárosról): „»A páros csak megy, csak megy előre ...« ezzel a szalagcímmel méltatta Taróczyék újabb világbajnoki győzelmét a londoni *Guardian* című lap ...”

Még, hogy ugyanazt írja minden magyar újság? Mesebeszéd! Lám, az *angol* lapok írják ugyanazt!

●

Az utóbbi hetek egyik legszebb magyar (?) sajtómondatát kommentár nélkül közlöm a Magyar Hírlapból:

„A magánimport okozta a negatív árbummot.”

Timár György

A BÁDOG ANTENNA újabb gazdára vár

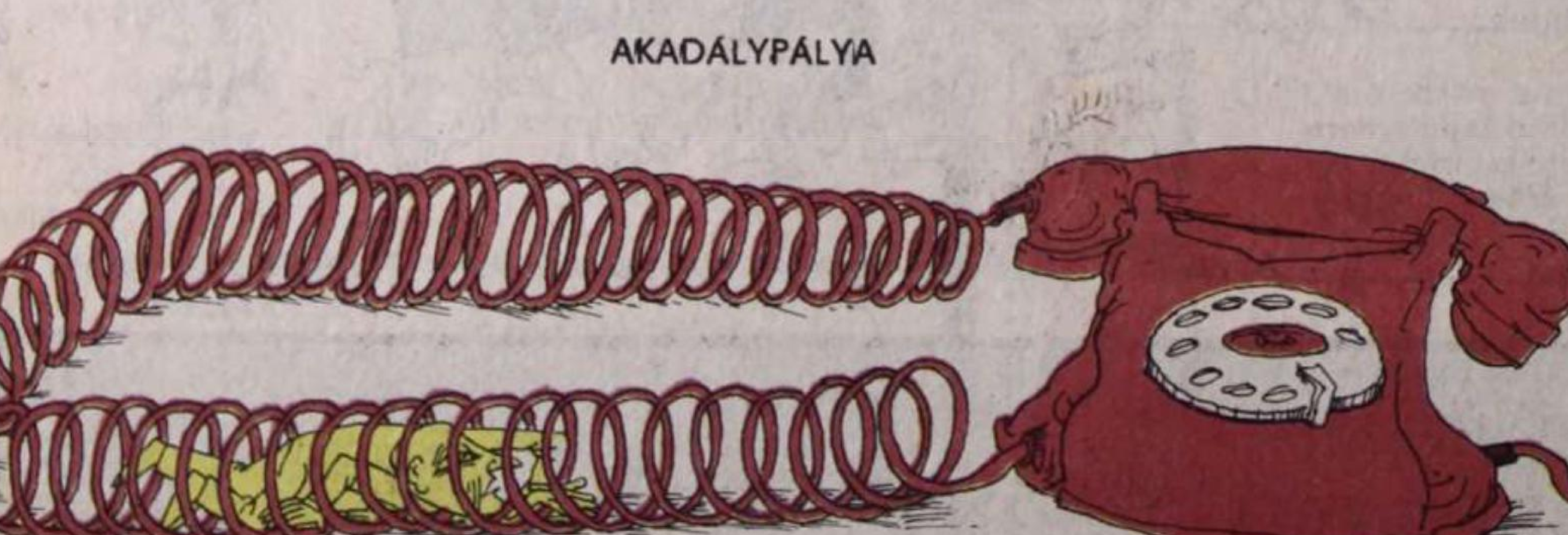
A leggyatrább tévéprodukciókat megillető Bádog Antennát havonként egyszer osztjuk ki. Minden hó végén összegezzük az olvasók szavazatait, összevetjük munkatársaink javaslataival, s úgy hozzuk meg a döntést, amelyet általában a következő hónap második szerdáján hirdetünk ki.

Kérjük a kedves olvasót, amint felbőszítette egy csapnivaló tévéműsor, rögvest ragadjon tollat, írja fel egy levelezőlapra a műsor címét és a sugárzás időpontját, s haladéktalanul küldje el nekünk. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

KIRAKATRENDEZŐ BÁL

AKADÁLYPÁLYA

Félmillió forint
egy hárfa

TELEPÍTSÜNK HÁRFAERDŐKET?

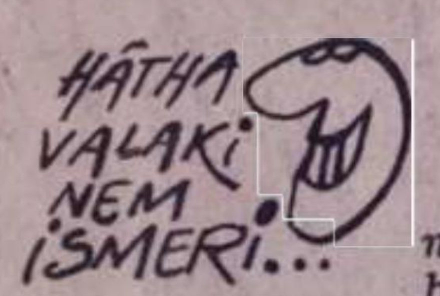
Közvetlenül lehet telefonálni Pestről Burundiba

ÉS PESTRŐL PESTRE?

A LÁTNOK

– Egyszer még nagyon megkeserülitek, ti, férfiak, hogy így bántok a nőkkel!

Két barátnő beszélget:
— Vettem egy új tükröt.
— És milyen?
— Ma már a tükrök sem olyanok, mint régen, húsz éve. Azokba öröm volt belenézni!

KÖNNYÍTÉSEK

– Kíváncsi vagyok, hogy megkapjuk-e mi is az önálló exportjogot?

A 3 MILLIÓ FORINT ORSZÁGA

Tisztelt Élősegély Központ! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 8768) szeretném közölni az elvtársakkal, hogy az egykori hárommillió koldus országa alig néhány évtized leforgása alatt a 3 millió forint országa lett. Ez, Tisztelt Live Aid elvtársak, ha nem is kiemelkedő, de legalábbis elfogadható eredmény.

Megfigyeléseimet egy szerény tapasztalati tényre alapozom, mégpedig arra, hogy tudomásomra jutott, miszerint a december végén, az afrikai éhezők javára rendezett két segélykoncert mintegy 3 millió forintba kerül, miután utólag kiderült, hogy néhány géemká és más, magukat meg nem nevezett csoportok, összesen ennyi pénzt vettek fel.

Tisztelt Élő Központi Segély elvtársak! Én magam, mint régi róbertvárosi lakos, sokakkal ellentétben egyáltalán nem vagyok felháborodva ezen a napvilágra került tényen, hiszen, s ezt még marxista tanulmányaimból tudom, Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen. Ha mindehhez még azt is hozzászámítjuk, hogy a 3 milliós kiadással szemben várhatóan mintegy kilencmilliós bevétel áll, akkor a helyzet nem is annyira rossz, mint amennyire látszik. 3 millió forint ma már különben sem olyan nagy összeg — ha tízmillió lakosra vetítjük, hazánk egy-egy állampolgára alig több mint harminc fillért adott a hangosító és világító géemkák megsegítésére, természetesen a csecsemőket és az aggokat is beleszámítva.

Kedves, drága Segélyközponti Élő elvtársak! Hogy e módszer továbbfejlesztése nem utópia, arra már gyakorlati tapasztalatok is vannak. Talán két évvel ezelőtt nézőként alkalmam volt résztvenni egy, az új Nemzeti Színházra gyűjtő country koncerten. Hozzávetőlegesen húszan lehettünk fizető nézők (bevétel: 600 forint), s mivel a fellépő zenekarok lemondtak gázsijukról, az erősítés bérleti díjának kifizetése után már alig több mint 3 ezer forint veszteség maradt. Hogy ezt ki és miből fizette — ne-

tán lehívták a Nemzeti számlájáról? — máig nem tudom, feltehetőleg azért, mert nem is igen érdekel.

Tisztelt Központi Élő elvtársak. Megvallom, olyan vagyok mint Móricka: nekem is mindenről a BKV jut az eszembe. Most például az az ötlet ötlött agyamba, amit a BKV olyan sikeresen megvalósított az út metrójegyek bevezetésével kapcsolatban. Ha lenne a Központi Élő elvtársak között valaki, aki választ tudna adni ezzel kapcsolatban néhány kérdésemre, nem lennék hálátlan. Engem, néhány millió honfitársammal együtt hosszú hetek óta gyötör a kíváncsiság: mi volt a célja az új jegyautomaták felszerelésének? Kik, hányan és hányszor utaztak Svédországba az élenjáró svéd jegykezelési módszer tanulmányozására? Mennyibe került az államnak — aki természetesen én vagyok: Madárlátta Béla — az új jegyek nyomtatása, a megnövekedett ellenőri létszám fizetése, s nem utolsósorban az az időveszteség, mely az úgynevezett utazóközönség vonatkozásában vetődik fel?

Mindez, Tisztelt Segélyközponti Élő Centrum elvtársak, nem felhőtlen gyermekkoromon merengve jutott eszembe. Egy közeli barátom egyik ismerőse ráérő idejében kiszámolta, hogyha a fővárosban ingyenes lenne a tömegközlekedés, az államnak nem kellene mélyebben a zsebébe nyúlnia, mint most, amikor az egy metrójegyre eső ellenőrök száma szerény számítások szerint is meghaladja a 2,4-et, ami az európai átlagnak, Albániát is beleértve, másfélszerese.

Csak félve mondom Tisztelt Élő Metró Segély elvtársak, hogy nézetem szerint ezúttal is többe került a leves, mint a hús. Pedig, nekünk már a hús is elég sokba van, s a 3 millió forintba kerülő segélykoncertet nem azért említettem, hogy az Árhivatalban valakinek eszébe jusson, hogy nálunk milyen olcsó a hús. (S különben is: az, hogy a metrónál nem vált be a jegyrendszer, még nem jelenti azt, hogy más területeken is be kellene vezetni!)

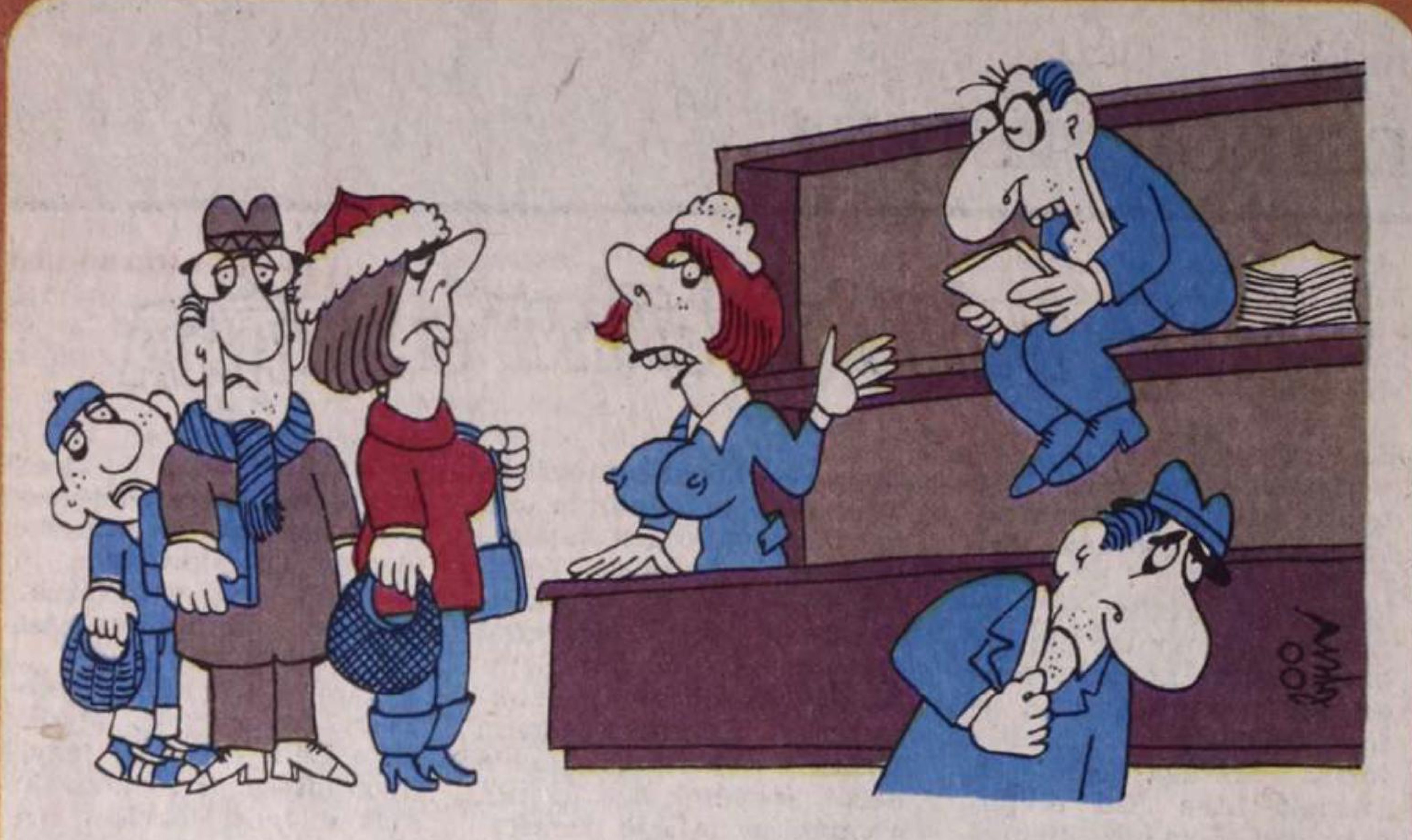
tisztelettel:
Madárlátta Béla

Föld S. Péter

MEGHASONLÁS

– Anyukám, a dohányból nem élsz meg, muszáj rásóznod a gyerekekre ezt a sok műanyag kacatot.

– Kenyér nincs, de hallgassák meg az illetékes magyarázatát a hiány okairól.

– Hat általános, plusz két alkoholelvonó . . .

VILMA NÉNI

– Csak év végén éri el az egyforintos ára az egyforint öt fillért!

LÁSSUK A BIZONYÍTVÁNYT!

– Ezek a magántanulók szorgalmasabbak, mint a többiek.

– Gyanús ez nekem, hogy már megint a Herkulessel küldi be.

TANÁR ÚR, KÉREM

– Miért tudja a Steinmann?

A GYEREK KÉRDEZ

– És az elmúlt ötéves terv hányasra sikerült?!

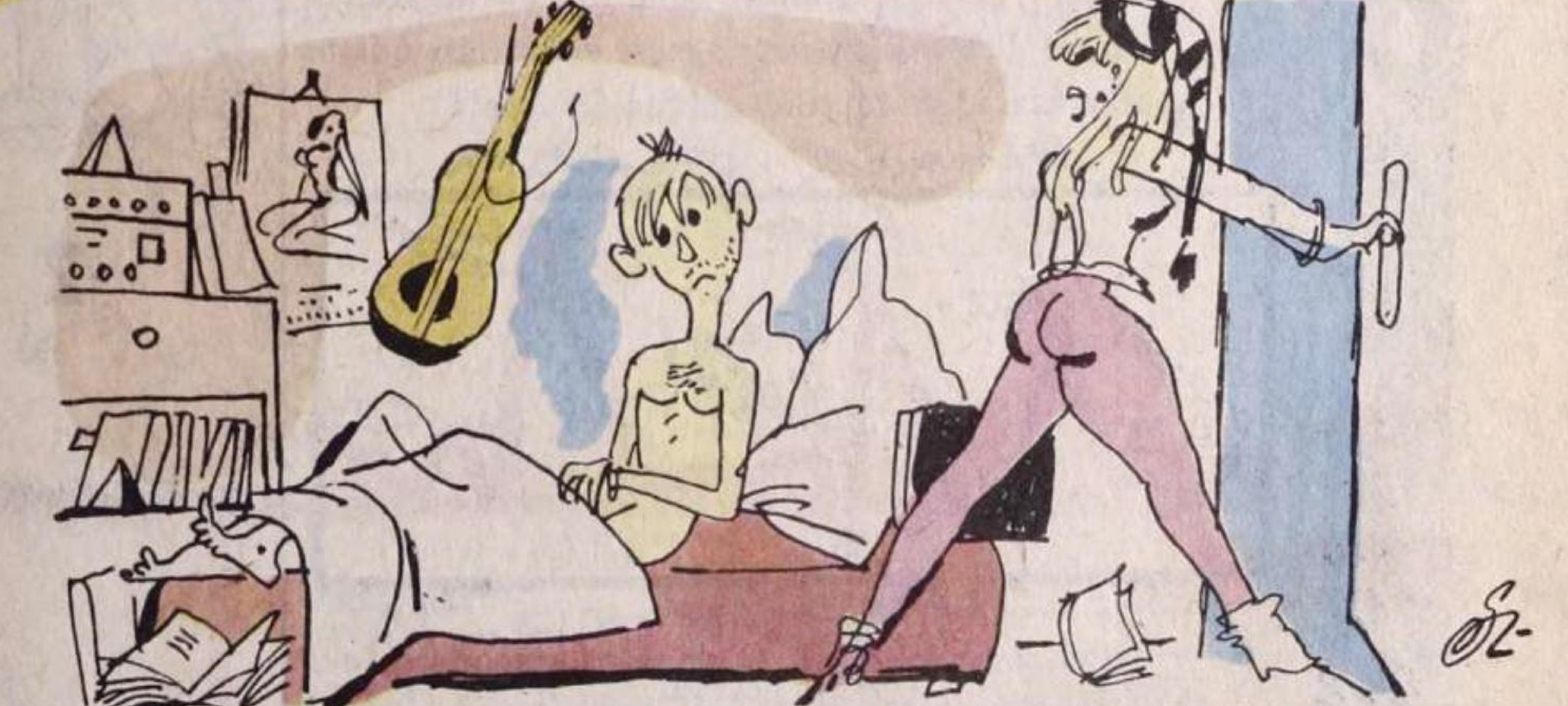
– Előbb ezt!

– Figyelem! Diktálom a bizonyítványba írt jegyeket...

MINŐSÉG

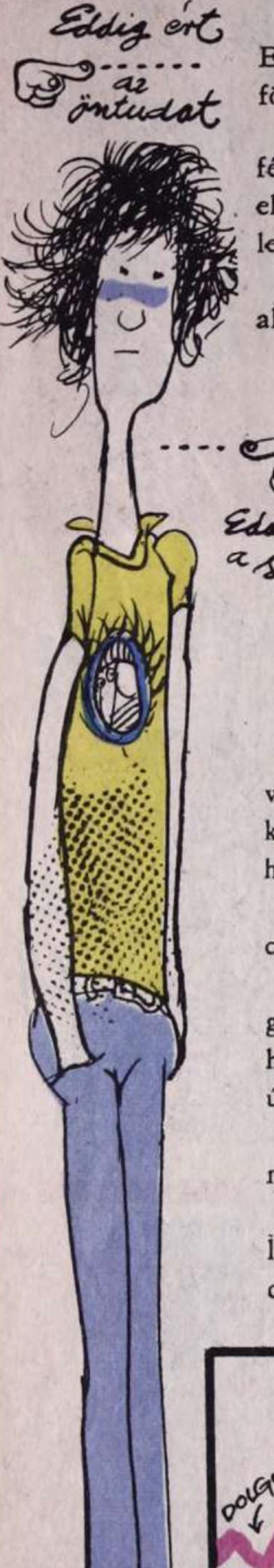

– Neked még sokat kell tanulnod!

– Azért valamire csak jó lesz a diplomád, fiam!

Zágon István
Kamasz

Egyike a legrejtelmesebb teremtményeknek e földön.

Természetrajzilag a gerincesek rendjébe és a férfiak családjába tartozik, de gerincesnek még elég gerinctelen, és valljuk be őszintén, hogy tiszta lelkiismerettel egyelőre még férfinak se nevezhető.

Testalkatának túlnyomó részét kezei és lábai alkotják.

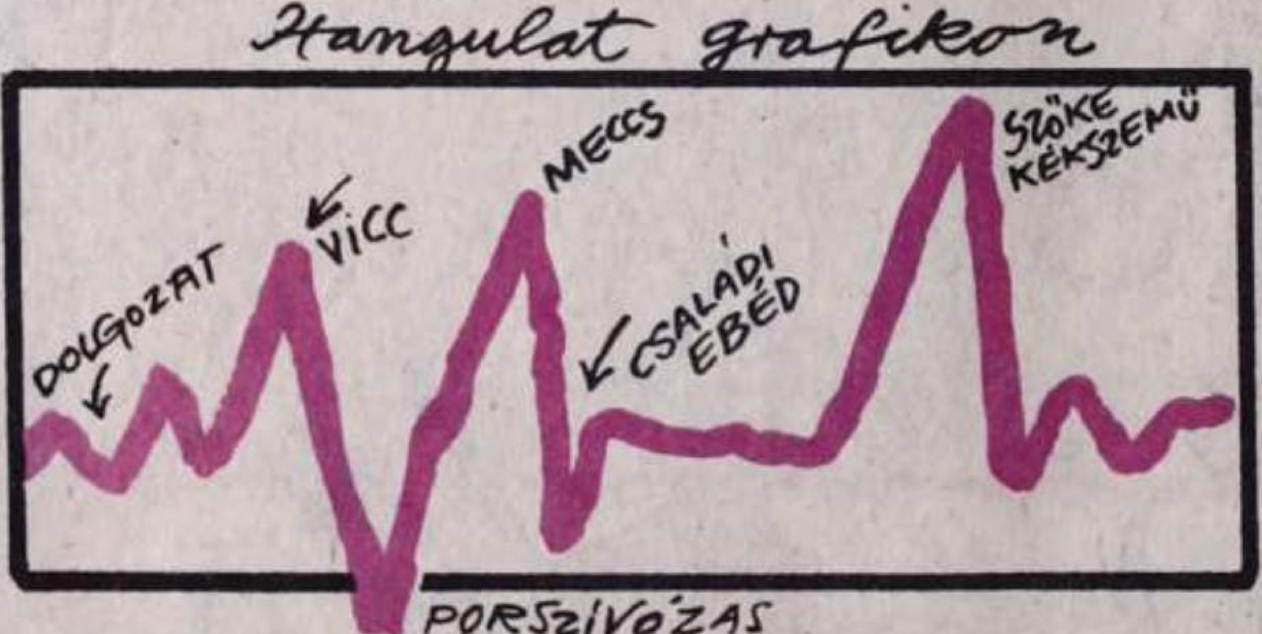
Kezei helyenkint vörösek, helyenkint tintásak, és valószínűtlen nagyságban himbálódznak két vékony rúdon, amelyek átlag tíz-tizenöt centiméterrel hosszabbak, mint kabátjának ujjai.

Lábain cipőket visel, amelyeknek száma karácsonykor harminchatos, húsvétkor negyvenegyes.

E kezekkel és lábakkal a legcsodálatosabb dolgokat műveli. Pillanatok alatt le tud sodorni a helyéről egy drága herendi vázát, és közben egy útbaeső kutya farkára lép.

Haját elválasztani lehetetlen, kopaszra nyírni nem engedi.

Nyaka első pillantásra több méter hosszúnak látszik – lehet, hogy azért, mert egy óriási ádámcsutka szaladgál rajta állandóan fel és alá.

Fülei szintén igen titokzatos berendezésűek. Mindent meghall velük, ami nem rá tartozik, de ha neki mondanak valamit, arról fogalma sincs.

Homlokán kalapot nem tűr, pattanást igen.

Szemében a világot most felismerő lángész fénye ég, kivéve azokat a pillanatokat, amidőn elábrándozik, ilyenkor ugyanis olyan a tekintete, mint egy haldokló birkáé.

Mindenevő. Mindent megeszik, és amikor az ember azt hinné, hogy már mindent megevett, akkor még kér egy darab vajas kenyeret, szalonnával.

Ruházatában a legnagyobb zavarok uralkodnak.

Hosszú nadrágot nem lehet ráadni, mert olyan benne, mint egy törpe, de rövidet se lehet, mert olyan benne, mint egy óriás. Ehhez képest úgynevezett térdnadrágot visel, amely se nem rövid, se nem hosszú, hanem a térd alatt csukódik. Ha csukják. De rendszerint elfelejtik becsukni, csak úgy lötyög. Zsebkendője nincs. Óráját a karján viseli, sajnos, rendszerint az uszodában is.

Ingének tisztasága úgyszólván csak pillanatokig tart. Nyaka nyitott, kivéve vasárnap, amikor apjától örökölt nyakkendőt visel, vagy a jobb oldalon, vagy a balon, középen soha.

Hangja igen sikerült átmenet egy repedt fazék kongása és egy hirtelen lefékezett autó csikorgása között. Az iskolában hallott viccet ebédnél dörgő basszushangon meséli el, aztán nevetni kezd, olyan vékonyan, mint a Remete Csengettyűje, közben hátraveti magát a széken, amelynek támlája habozás nélkül eltörik.

Lelkiélete kifürkészhetetlen. Szüleivel szemben úgy viselkedik, mint néhai Ohnet György Vasgyárosa, aki szerette hitvesét, de megtörte.

Felsőbb hatóságaival szemben elnyomott forradalmár, de ha a kisöcse nem fogad neki szót azonnal, akkor dagadtra veri. Majdnem olyan dagadtra, mint mindazokat az idegen kamaszokat, akik a kisöccséhez csak egy ujjal is hozzáérni merészkednek.

A fájdalmakat férfias keménységgel tűri, de mérgében úgy bőg, mint a záporeső.

A nőket még lenézi, de már nézi őket.

Megismerkedni nemigen kíván velük, legfeljebb a tánciskolában, ahol ronggyá tapossa a cipőjüket, és aztán, két tánc között, hosszabb értekezést tart nekik a repülés fejlődéséről, néhány ősállatról és a legutóbbi olimpiász magyar eredményeiről, majd hazamegy, és úgy érzi, hogy vagy ez a lány lesz a felesége, vagy senki.

Egészében és lényegében olyan suta, szemtelen és kiállhatatlan, hogy az ember folyton pofozni tudná, de nem tudja, mert közben olyan kedves, meghható és tiszta, hogy aki ránéz, sírni szeretne.

Egyszóval és röviden: kamasz.

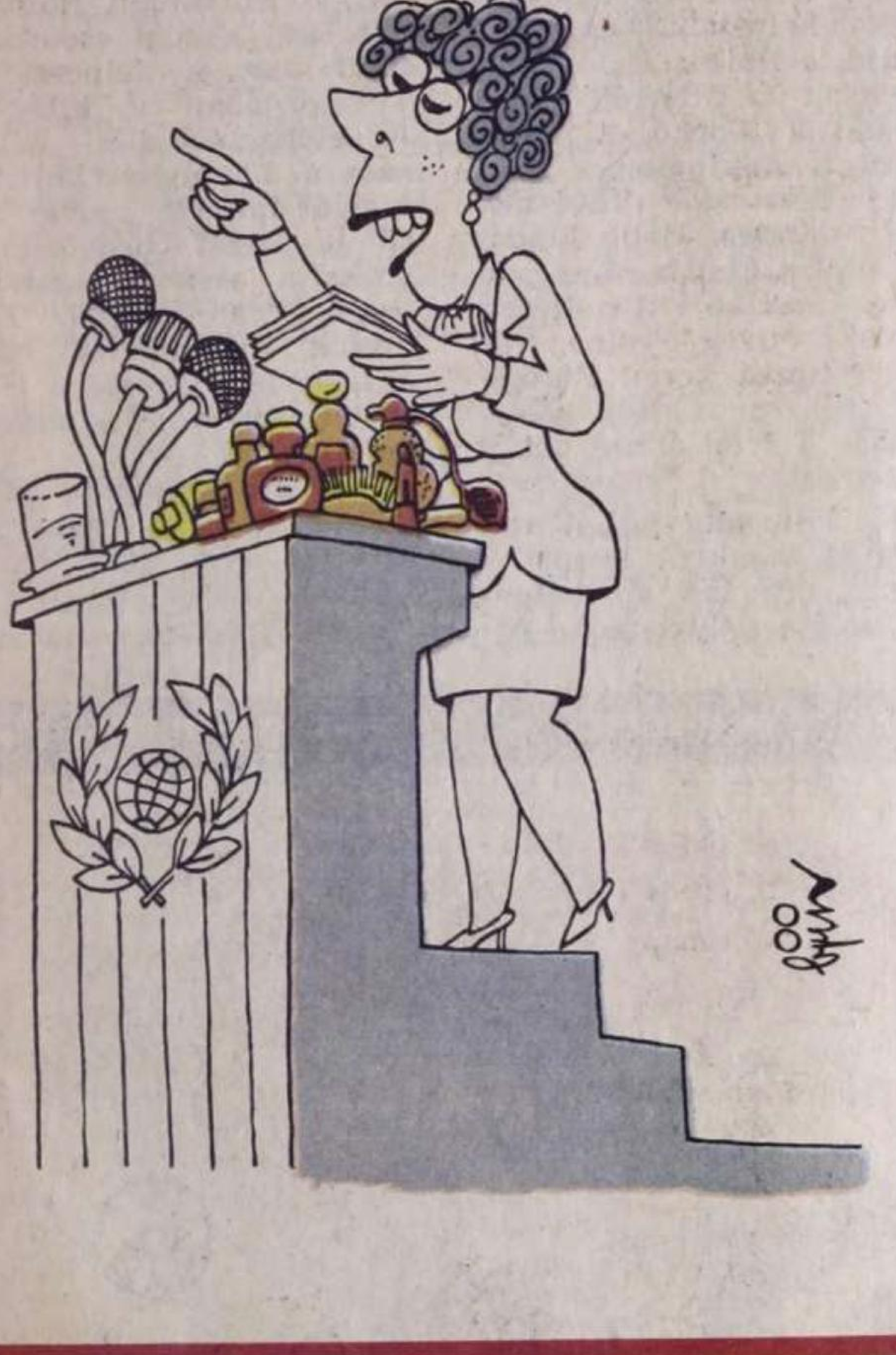
SAJDIK FERENC RAJZAI

HIÚSÁG

DALLOS, BRENNER, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, VÁRNAI, LEHOCZKI

MAGYAR JACKSON-ÚT

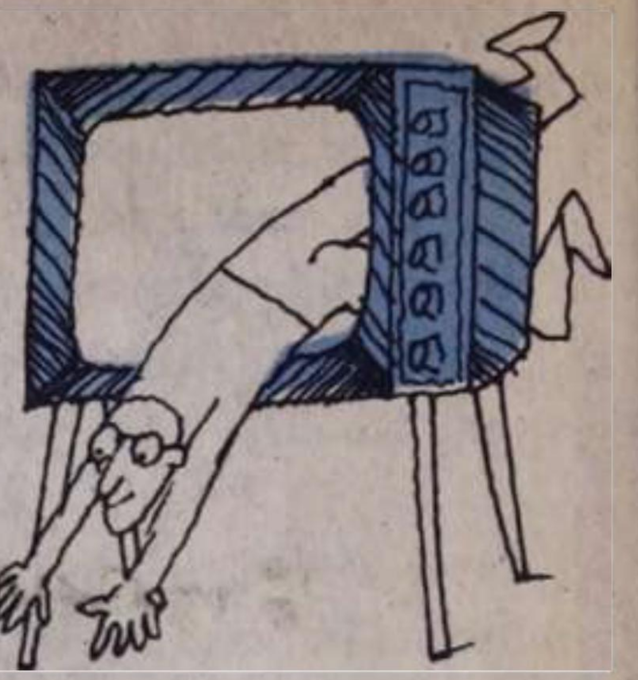

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Szörnyű a feleségem, mindig másokról beszél.

— Az enyém meg rosszabb, ő mindig magáról beszél.

DÍJUGRATÁS

KÖZLEMÉNY A TÉVÉELŐFIZETÉSRŐL, KÉT ARCRA ÉS KÉT DALRA

I. Bemondó (férfi, komolykás): Kedves nézőink, most ismertetjük az Országos Tévéárhivatal közleményét.

II. Bemondó (hölgy, hamiskás): Tekintettel a világpiaci tekintendőkre, az idei szokatlanul szokatlan télre, továbbá a Fehér Nílus változó vízállására, az Országos Tévéárhivatal az előfizetés mértékét a következőkben szabályozta.

I. Bemondó: A tévéelőfizetés díja február 1-től havi húsz forinttal módosul. Az intézkedést az előbb említett körülményeken kívül döntően anyagi szempontok indokolták. Köztudomású, hogy a műsorkészítés költségei a legutóbbi olajár-lerobbanás ellenére meredeken emelkednek. A tévéműsor is áru, anyaghányaddal, élőmunkahányaddal, energiát emészt, emberit, sőt elektromosat, és nyitott gazdaság lévén, a Magyar Televízió sem függetlenítheti magát a külpiaci hatásoktól.

II. Bemondó: Tavaly a monoszkóptermés igen rossz volt, a felvásárlási árak stagnálnak, a termelők érdekeltsége csökkent. Drágább lett a smink, a jelmez, a kábel, a kamera, a monitor, a műszempilla, a fény, a Kék Fény, a lila köd.

I. Bemondó: A Pontos időjelzést az állam mostanáig erején felül dotálta. E területen két lehetőség kínálkozott: a megszokott öt sípszó helyett változatlan áron csupán négyet adni, avagy megőrizni ezt az alapvető vívmányt, és 7, azaz hét fillérrel fölemelni a díjtételt. Az önök tetszési indexére számítva, az Országos Tévéárhivatal ez utóbbi megoldás mellett tört lándzsát. (Mellesleg: a lándzsa világpiaci ára is emelkedett.)

II. Bemondó: Ami az egyes műsorokat illeti, az Önök kérték az eddigi 2 forint helyett 2,80-ba kerül majd, a Pulzus is fölmegy, de csak tíz fillérrel, többet kóstál a Kuckó, a Sakkmatt, a Felkínálom.

I. Bemondó: Tévé-híradó: minden újabb kiadás — újabb kiadás. Kapcsoltam: drágább lett a Rózsa. Ablak: üveg volna, de nincs hozzá keret. Főzőcske: sok a zöldség. Képújság: a svéd ábécé betűit használja...

II. Bemondó: A hét műtárgyát időnként meglovasítják, drágább a Diagnózis, mióta doktor Bubó újra rendel, a Csaliban rossz a kapás, A Hét ötnapos, a Kockázat nagy.

I. Bemondó: Különösen költségesek az úgynevezett rétegműsorok, például a Vers mindenkinek, a sorozatok, emelt Derrick, Mirr Murr, Kukori és Kotkoda. Változatlan viszont a műszaki hibák és a Naša Obrazovka ára.

II. Bemondó: A díjintézkedések ellensúlyozására a legalacsonyabb és a sokgyerekes tévénézők számára az ismétléseket ezentúl rendszeresen megismételjük. A Hatvanhat Hatvanhét lesz, a Jogi esetekben több lesz a felperes, a Tévétornában a kilégzés. Az előfizetési díjak változása a 120 évnél idősebb, családfenntartó kedves nézőink közül nem érinti azokat, akiknek amúgy sincsen televíziójuk. Felhívjuk figyelmüket, hogy a témával ma este a Híradó háttér nem foglalkozik majd.

I. és II. Bemondó: (Biztatóan mosolyog, immár az új áron, de a régi kedvességgel.)

Münz András

BOLHAPIAC

KERESNEK: Jó állapotban lévő gyermekruhákat, 10 éves kislánynak és 6 éves kisfiúnak; — Chicco bébi hordozót, összecsukható fa járókát; — Az Autó-Motor 1977/2., 3., 4., 5., 6., 9., 10., 11., 12. és 21. számát, a Füles 1981/18. számát; — Régi levelezőlapokat, gramofonokat, vicclapokat, detektoros rádiót, a katonaélettel kapcsolatos bármilyen tárgyat, könyvet, valamint egy 180 centiméter magas férfinak sétabotot; — Remington írógépet bármilyen állapotban; — TT-vasúthoz pályaterv-rajzokat, hosszú személykocsit.

KÍNÁLNAK: Kétszemélyes „Saci II" gyermekbútort, piros-fehér színű, használt; — Egy szobatiszta fekete kiscicát, fehér zoknikkal, fehér zsabóval; — Háromsebességes kemping-kerékpárt, pótalkatrészekkel, szerszámokkal; — Sinclair Zx Spectrum 48K-s programokat; — IPM újságokat 1975-től, Ez a Divat újságokat, évkönyveket; — Bontásból, üvegház céljára alkalmas ablakszárnyakat; — Alig használt félautomata mosógépet.

CSERÉLNEK: Orsós magnetofont három orsóval, szalaggal teniszütőkért vagy félverseny-kerékpárért; — László András: A Laurentis-ügy című könyvét Művészeti Lexikonért: — Újszerű félautomata mosógépet kerékpárért; — Szobai evezőpadot szobakerékpárért; — Egy 2×3 méteres narancssárga-barna mintás használt buklé szőnyeget egy kosár dióért (mogyoróért, manduláért, esetleg mákért); — Egy pár fiatal hullámos papagájt, kalitkával, hintával stb., horgászorsóért vagy bármilyen horgásztartozékért; — Pérez de Cuéllar-autogrammot irodalmi antikvitásért; — Énekesek, együttesek, színészek képeit kártyanaptárakért; — Casio PT—20; PT—80-as kazettás szintetizátort márkás gitárért; — Háromszáz darabos francia bélyeggyűjteményt, albummal együtt, néhány sorszámozott magyar blokkot, jól működő varrógépért; — Jó állapotban lévő Wartburg motort, négy kerékagyat, három kereket és egyéb Wartburg-alkatrészeket horgászfelszerelésért.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 15 óra között, a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

CIKKÜNK NYOMÁN

1

Humánum, merre vagy? című cikkük nyomán tájékoztatom Önöket, hogy a szolgálatukat teljesítő útellenőreink a gépkocsi rendszámát csak felírták, de nem tettek feljelentést Molnár József ellen. Amikor a gépkocsit megállították, kötelességüket teljesítették. Azzal azonban egyetértünk, hogy nagyobb hangsúlyt kellett volna adni fellépésük során a segítőkészségnek. Kérem, vegyék azonban figyelembe, hogy általában nagyon hálátlan feladat az ilyen ellenőrzés, s könnyen adódhatnak félreértésből származó szóváltások is. Munkatársaink figyelmét felhívtuk, hogy a jövőben nagyobb udvariassággal járjanak el hasonló esetben.

Tekintettel arra, hogy ilyen jellegű konfliktusok az elmúlt időszakban nem fordultak elő, bízunk abban, hogy a természetvédelem és a humánum szempontjait sikerül összhangban tartanunk.

Dr. Anda István
gazdasági főigazgató-helyettes
Pilisi Állami Parkerdőgazdaság

2

Molnár József írása nem egészen fedi a valós helyzetet és lejáratni igyekszik bennünket, amit nem vagyunk hajlandók eltűrni, mert a lap olvasói közül ezen a területen nagyon sokan személyesen is ismernek bennünket. Igen szigorúak vagyunk, de messzemenően differenciáltan, igenis humánusan járunk el azzal, aki úgy is viszonyul, emberi hangon válaszol kérdéseinkre, nem úgy, mint az UY 58-65 frsz. gépjármű vezetője és utasa. Nevezett már a szabályos megállítást is kifogásolta, minket kioktató hangnemben beszélt, éppen ezért figyelmeztettük és felhívtuk a figyelmüket a sebességkorlátozás betartására, mivel üzemi útjaink keskenysávúak, és veszélyes kanyarokkal, nagyon balesetveszélyesek. Nevezett a rendszámok, nevek felírásából arra következtethetett, hogy felelősségre vonás következik, de mellőfogott, mert erre célzást sem tettünk, ugyanis akit feljelentünk, azzal előre közöljük a várható jogkövetkezményeket, az ő esetükben ezt éppen azért nem tettük, mert az általa elmondottakat figyelembe vettük, azt, hogy sérültért mennek.

Nagy Gyula, Bojtor Sándor
Erdővédelmi szolgálat
tagjai
Pilisi Állami Parkerdőgazdaság

A KRUMPLI MÁSKÉPP CSINÁLJA

Szerény nézetem szerint a burgonya egy tökkelütött sült krumpli, akarom mondani egy sültbolond, aki még az évszázados szabályok betartására is képtelen.

Bizonyára jót akartak hajdani tanítóim, amikor olyasmivel tömték a fejemet, hogy amiből sok van, az rendszerint olcsó, amiből kevés, az pedig drága. Klasszikus példa a kávéé, amelyből a fölös termést a tengerbe öntötték, nehogy mérsékelni kelljen az árát. Feltételezem, a krumplival mi nem cselekedtünk hasonlóképpen, ámbár, sosem lehet tudni, mitől szennyezett a magyar tenger. Ugyan az sem kizárt, hogy — ismerve túlzásokra hajlamos voltunkat — többet öntünk ki a kelleténél, s kész a baj! Különben mi a burgonyabogárral magyarázhatnám a — helyenkénti — 8 forintos krumpliárat? Ráadásul ezt még „vásár"-nak is nevezik!

Már épp ott tartottam, hogy elemésztem magamat, amikor felcsillant valami biztató jelenség a távolban... Kevés az autógumi? Nincs elég alkatrész? Fel az árakkal! No, ez már valami! Ez már kezd összevágni a tanultakkal... Ne is ássunk túlságosan mélyre, itt van mindjárt mutatóban a fűszerpaprika... Ország-világ hallhatta, komoly szakemberek megígérték: október első felében újra kapható lesz. Természetesen november második felében meg lehetett vásárolni. Csakhogy az árát valószínűleg összekeverték a borssal, olyan borsosra sikeredett! (Azért kicsit elkapkodtuk ezzel a paprikával: elég lett volna januárban kirukkolni vele, és akkor nem tíz, hanem akár húsz forint körül is kínálhattuk volna az ötdekás csomagocskákat.)

Látom, lassacskán egész jól belejövünk. Megiscsak tudjuk, hogyan kell ezt csinálni... Csak az az idétlen gumó, a krumpli, az nem tudja.

Czinkóczi Miklós
Gyöngyöspata

TÜCSÖK és BOGÁR

Eltűnt a szemle a múlt hét közepén Pécsett, a boltok polcairól. Csütörtökön még a megszokott mennyiség háromnegyede kikerült az üzletekbe, pénteken azonban már csak néhány ezer darabot gyártottak a Pécsi Sütőipari Vállalat süteményes üzemében. Az ok: szerda éjszaka meghibásodott a szemlegyártó gépsor. Ottjártunkkor a javítások nagyrészén

Reméljük, hogy a felelősök zsemlesütve szánják és bánják...

(A Dunántúli Naplóból nyirta Hoffmann Dezsőné, pécsi olvasónk.)

A Nemzeti Színház (korabeli metszet).

Itt a megoldás! Nevezzük ki a képen látható Nemzeti Múzeumot újra Nemzeti Színháznak, és már nem kell tovább adakoznunk!

(A Népszabadságban észlelte Trovencsák József zalaegerszegi olvasónk.)

olasz fogságba nem esett. Evtizedeken át gondolkodott, végül a Közúti Igazgatóságtól ment nyugdíjba.
— Egy fiam és két lányom

Világos, jól meg kell gondolni, honnét megy az ember nyugdíjba!

(A Dunántúli Naplóban fedezte fel Lengyel Józsefné.)

az eddiginél több vendég érkezett a Volántourist szervezésében az NSZK-ból, Ausztriából, Olaszországból, s az idén először Finnországból. Összesen 340 millióan jöttek Magyarországra, ebből 80 millióan a tőkés országokból.
S most lássunk egy csokor-

Nagy ország vagyunk!

(A Pest megyei Hírlapban találta Kiss Lászlóné, péceli olvasónk.)

Válasz

A Ludas Matyiban megjelent Szabadtéri játékok című cikkel kapcsolatban az alábbi választ adjuk:

A megállóhely vágányzár alatti áthelyezését technikai és forgalombiztonsági okok feltétlenül szükségessé tették, azért, sogy a MÁV-állomásnál biztosítsuk a közvetlen, balesetmentes átszállást a pótló autóbuszra. (Akinek az úticélja a következő, Szilágyi utcai megálló volt, azt nem kényszerítettük a jármű elhagyására.) Úgy gondoljuk, hogy a körülményekhez képest a forgalom szervezése, lebonyolítása megfelelő volt. Sajnos néhány járművezető kollégánk megfeledkezett az utasítás betartásáról.

Az aluljáróban folyó munkának csak egy szakasza készült el. Köszönjük az észrevételt és ígérjük, hogy a következő építési ciklusban ezt figyelembe vesszük.

Kiss József
Sajtó-Propaganda és Nemzetközi Szolgálat vezetője
Budapesti Közlekedési Vállalat

VONATON

című rejtvényünk megfejtése:

— Minél tovább utazom, annál biztosabb vagyok benne, hogy rossz vonatra szálltam.

200-200 forintot nyert:

Závecz János, Kondorfa, Alvég 36., 9943

Ruzics Pálné, Budapest, Baross u. 129., 1089

Sliz Mátyásné, Verpelét, Vörösmarty út 3., 3351

A nyereményeket postán küldjük el.

EGY KIS FUSI

– Bocsánat! Ez nem a lépcsőház?

SIKERES EGYÜTTMŰKÖDÉS

TRIBÜN

A tornász kaszkadőrszerepet vállal egy filmben.

— Idehallgasson — mondja a rendező —, maga most felmászik erre a fára. A fa alatt ott leselkedik majd egy oroszlán.

— És, ha letörik az ág?

A rendező felcsillan.

— Hallja, ez egy remek ötlet!

* * *

Lóverseny. A hívő megkérdi barátját, aki távcsövön figyeli a versenyt:

— Mi van a hetessel? Zigre és placcra fogadtam.

— Akkor dupla esélyed van. Külön fut a ló meg a zsoké.

* * *

Michel Platini:

— Sosem futottam a pénz után. Mindig a pénz ért utol engem.

* * *

Franz Beckenbauer, az excsászár, a nyugatnémet válogatott szövetségi kapitánya meglátogatta Pelét Rióban. Kezébe került az „O Globo" című lap, s a lóversenyhírek között furcsa dolgot olvashatott. Hogy egy Beckenbauer nevű telivér második lett a derbin.

A császár a zsebébe nyúlt és egy százast tett le Pelé asztalára:

— Vegyetek Beckenbauernak több zabot!

* * *

Az én vadászkutyám a legokosabb a világon.

— Látom. Valahányszor lövésre emeled a puskádat, rögtön elbújik egy fa mögé!

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

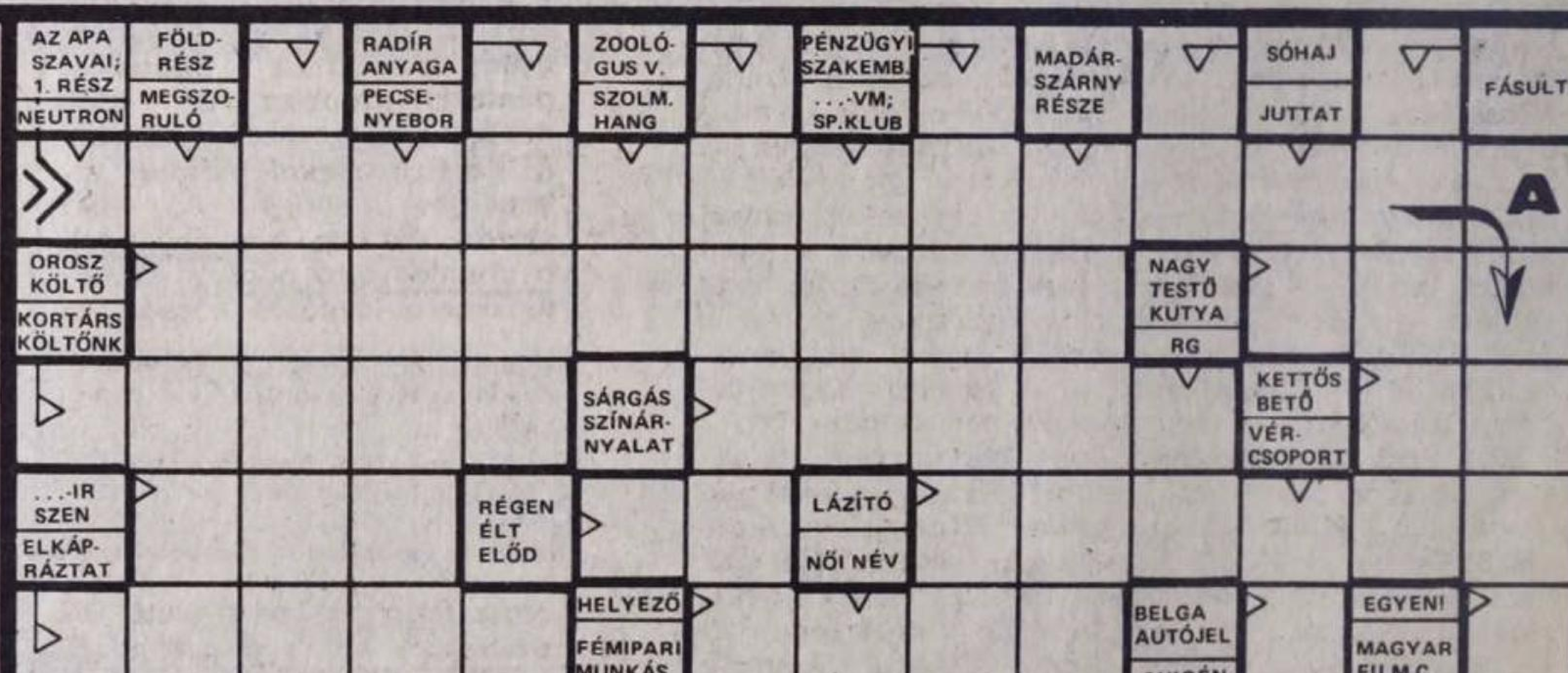
— Péterhez menj feleségül, lányom! Ő tudja, mit akar!

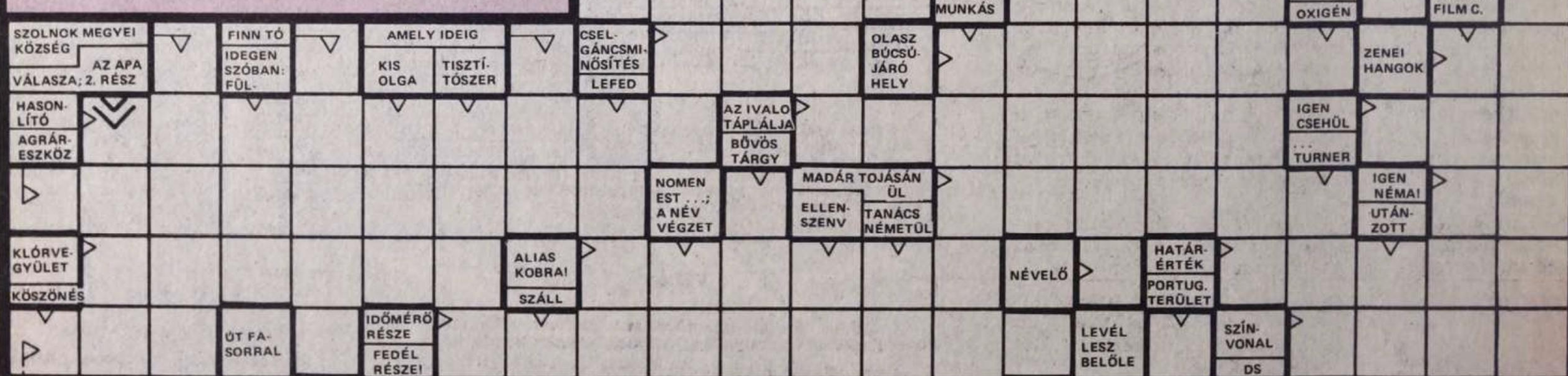
— Inkább Palihoz megyek, anyu! Ő tudja, hogy én mit akarok!

TANÁCS

Pistike a térkép fölé hajol és lázasan keresgél ujjaival. Egy kis idő múlva átkiált a szomszéd szobában tartózkodó apjához: – Papa! Hol van a Bermuda-háromszög?

Az apa válaszát a rejtvény megfejtése után ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 10-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

IKARUSZ
(Rajzok a berlini Eulenspiegelből)

TOLDI, HOL VAGY?

Jó hallani, hogy az idén nyáron sem fogunk unatkozni, mert kapunk majd kultúrát, de olyat, hogy attól kódulunk. Ugyanis a tavalyi sikeren felbuzdulva, idén is megrendezik a Visegrádi Palotajátékokat, felidézve Nagy Lajos korát.

Persze Nagy Lajos korának rekonstruálása nem lesz könnyű, hiszen akkoriban még több tenger mosta partjainkat, és még nem kezdték el Visegrád fölött a vízlépcső építését. De azért a palotajátékok szervezése során törekedni fognak a történelmi hűségre, s ennek első lépéseként a rendezők keresik Toldi Miklóst, pontosabban azt a személyt, aki alkalmas lesz Toldi szerepének eljátszására.

Először úgy volt, hogy a szerepet Hámori Ildikó alakítja, de ő már lekötötte magát az idényre, és a lengyel vendégművészek sem vállalták a megerőltető szerepet. Így került sor a nyilvános pályázat kiírására.

Ki lehet nálunk Toldi Miklós? Nos, mint a mesében, a jelölteknek itt is három próbát kell teljesíteniük.

1. próba. A Toldi-jelöltnek egy három méter hosszú, 10 centiméter átmérőjű rudat kell vízszintesen tartania jó sokáig, és azzal egyértelműen megmutatni a Budára vezető utat. Az Útinform illetékesei még vitatkoznak azon, hogy melyik megoldást fogadják el helyesnek; azt-e, amikor a Toldi-aspiráns a Leányfalu felé vezető régi utat mutatja, vagy a Duna-kanyar forgalmát mentesítő lepencei elágazást.

2. próba. A jelöltnek egy 50—60 kilogramm súlyú malomkövet kell kinyújtott karral maga előtt tartani, majd minél messzebbre elhajítani. Mint látható, ez a próba két részből áll. Először fel kell tartani a malomkövet, mint egy tálcát, és csak ezután kell elhajítani. Aki a próba első felén túljut — véleményem szerint —, játszva teljesíti a másodikat is, mert köztudott, hogy ha nálunk valamit egyszer felemelnek, akkor... ki tudja, hol áll meg.

3. próba. A pályázati kiírás a harmadik helyre sorolja az időrendileg is legfontosabb feltétel; csak az lehet Toldi Miklós, aki kétszázötven forintos nevezési díjat előre lefizeti. Enélkül az aspiráns még közelébe sem juthat a rúdnak, vagy a malomkőnek, és nemhogy Toldi szerepét, de a rókalelkű báty szerepét sem osztja rá a rendező. A dramaturg egyébként a fenti pályázati kiíráshoz igazította Arany János veretes szövegét is, és így mutatja be Toldi Miklóst:

Mint komor bikáé, olyan a járása,
Az Lepence felé visz a pillantása,
Mint az Árhivatal, kőt emel dühében,
S kétszázötven forint cincog a zsebében...

Trunkó Barnabás

Nem minden SHOCK, ami annak látszik

Rácz György a Ludas Matyi január 1-i számában írt glosszájában egyebek között szóvá tette, hogy a *SHOCK, AMI SOK* c., éppen most végetért képzőművészeti sorozatban hibás kiejtéssel hangzottak el nevek, fogalmak. Pironkodhatnánk is, ha valóban bakiról, vagy más figyelmetlenségről lenne szó, minthogy azonban szándékos elkövetés esete forog fenn, magyarázattal tartozunk:

1. Vétkesnek találtattunk George Grosz (és nem Georg Gross) keresztnevének kiejtésében. Nem egyedi eset a művészet történetében, hogy egy művész maga dönti el, milyen néven kíván szerepelni. Ez történt a német expresszionizmus jeles képviselője esetében is, aki sem írásban, sem kiejtésben nem a németes *Georg*-ot, hanem az angolos *George-Dzsordzs* formát használta. (De nem is kell messze menni, kinek jut eszébe számonkérni *itthon* Victor Vasarely — Vásárhelyi Győző, vagy Amerigo Tot — Tóth Imre eredeti magyar nevének szerepeltetését.)
2. *JOAN* MIRO katalán származású, élete nagy részében Párizsban élő alkotó művész, aki ugyanolyan szervesen beletartozik a francia művészet történetébe, mint az ugyancsak katalán Pablo Picasso. Nevét szerte Európában *Zsoan*-nak ejtik, a franciák sokszor (Jean) *Zsannak*. Az ELTE Spanyol Tanszéke szerint a katalán ejtés *Zsuan*, ugyanakkor egy riportfilmben egy katalán színész *Zsoannak* szólította. Az egyetlen, ami biztosan hibás: a Rácz György által javasolt *Huán*. A Don Juannal való egybevetést pedig végképp nem értem.
3. Még kevésbé értem a *nárcismus-nácizmusról* szóló eszmefuttatást, de hogy az olvasó előtt valamennyire világos legyen miről is van szó, elkerülhetetlen, hogy türelmét két rövid idézet erejéig igénybe vegyem. *Idézet a glosszából:* „Ha pedig egy mondatban háromszor is elmondjuk, hogy *„nárcizmus"*, akkor azt nyilván összetévesztjük a *nácizmussal*, elvégre öntetszelgő művész (nevét a mitológiai Narcisszusról kapva) inkább helyesen narcisszizmusban szenved" (Salvador Daliról van szó.).

Idézet a film szövegéből: „Ez itt a Narcissus metamorfozisa. Ő maga is ott guggol rajta bal oldalt, fejét térdére hajtja, nézi magát a vízben. Jobb kéz felől pedig az óriási tojást tartó kéz, amelyből nárcisz hajt ki, pontosan követi a testét. Nárcismusból Daliban is akad bőven, innen a számtalan önarckép. Némelyek egyértelműen azok. Mint például ez."

Hát ebben a szövegkörnyezetben bizony elég nehéz a két fogalmat összekeverni, hiszen teljesen egyértelmű, hogy Robert Hughes a művész közismert narcisztikus személyiség-jellemzőiről kívánt itt szólni.

Sok mindenre kell figyelni valóban, de nemcsak a színésznek, szinkronrendezőnek, szerkesztőnek, hanem a glosszaírónak is.

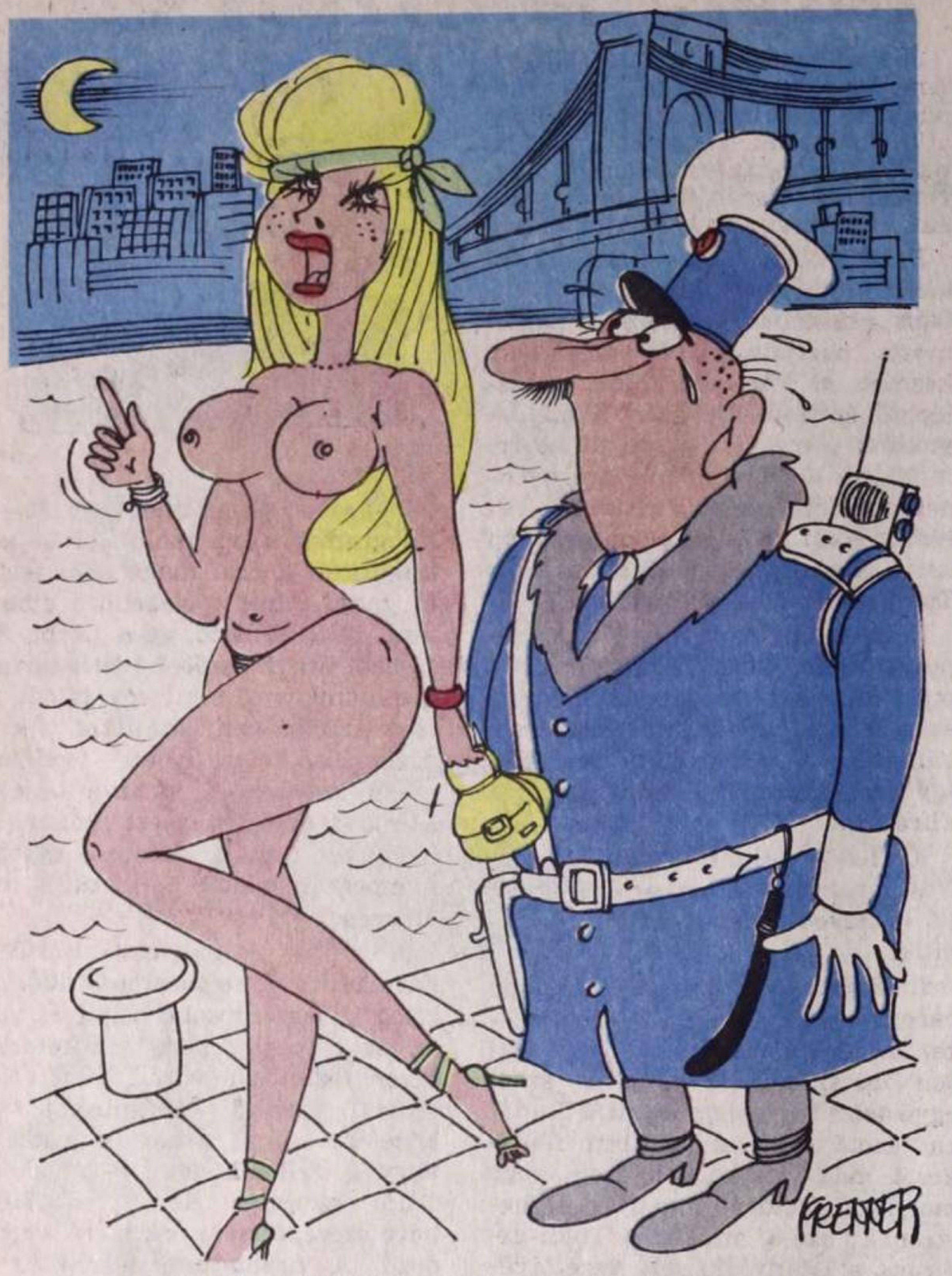
Surányi Erika

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnal, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-06
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0610

EMANCIPÁCIÓ

– Miért csak Schirillának lehet levetkőzni a Dunaparton?

AZ UTOLSÓ SZALMASZÁL

– Hiába neveltük ateistának a gyereket, ide jár lakásért imádkozni.

TALÁLKOZÁS

– Na persze, újabban minden terhet a lakosságra hárítanak!

A CSÁBÍTÁS TRÜKKJE

– Vilmácska, megmutatom a kötvénygyűjteményemet.

KULTÚRORSZÁG

FONTOSABB TELEFONSZÁMOK

